3 ZŠ TIMES

LYŽÁK 2022

V TOMTO DÍLE ČASOPISU

SI PROČTETE RECENZE, KOMENTÁŘE A ROZHOVORY

O LYŽAŘSKÉM STŘEDISKU

ČENKOVICE A CHATĚ NA STATKU

Lyžařský týden

Začalo to jízdou v autobuse, kde se zábava vložila do hry. Když jsme přijeli, pršelo a všechno vypadalo ztraceně. Dobrá nálada poklesla. Po mokré cestě jsme přišli na chatu, kde jsme si vybalili. Všechno se vrátilo zpátky do starých legračních kolejí. Ráno po první noci vypadalo velmi nadějně. Sněhu bylo dost a sjezdovky jely…

Simon a Kováč

NÁŠ TÝDEN NA LYŽAŘSKÉM KURZU

Lyžařský kurz proběhl v dobré náladě a získali jsme z něj spoustu skvělých vzpomínek. V neděli, den příjezdu, pršelo. Slabých 500 metrů, které jsme šli od autobusu k chatě, se zpočátku zdálo jako opravdové nic. V dešti to ovšem není nic příjemného, když nesete lyže a lyžáky v ruce. Ubytovali jsme se do přidělených pokojů a seznámili se s určitými pravidly. Podle pana učitele Jakla byla k večeři výborná rajská (bylo to kuře s rýží), rajské jsme se za celý kurz nedočkali.

V pondělí před obědem proběhlo rozřazování do skupin podle zdatnosti v lyžování, ve kterých jsme byli téměř celý kurz. Po obědě nastalo první lyžování, kterého se mnozí obávali. Ve zdraví jsme však přežili celý den i následující večerní hry.

Většinu třetího dne jsme prolyžovali a večer nastal společný program.

Středeční ráno jsme vyrazili na procházku, jejímž cílem byl nedaleký místní obchůdek. Každý si nakoupil vše potřebné (např. kartáček na zuby – který byl náhradou za původní ztracený, pizzu – která byla později spálena v mikrovlnce, či nanukáč – který podstoupil několik nezdařených pokusů). Cestou zpět jsme zahájili koulovačku, která se neobešla bez mírného úrazu. Polovina kurzu vyrazila na odpolední běžkování, druhá klasicky lyžovala na Svitavské sjezdovce (a přidali se k ní i ti méně zkušení). Prvním úkolem bylo dostat se lanovkou na kopec a bez úhony z ní vystoupit – ne každému se to povedlo (někdo nejmenovaný si nejspíš chtěl popovídat s vlekařem v jeho budce, tak tam rovnou najel). V polovině cesty bylo Červenovodské sedlo, kde jsme se také občerstvili, nabrali ztracené síly a vyrazili zpět. Po cestě na chatu nás ovšem čekal sjezd dolů po neupravené sjezdovce, který byl snad nejzábavnější částí výletu (můžete si ho představit jako scénu z filmu Sněženky a machři).

Čtvrtek, poslední den strávený na Svitavské sjezdovce, si pár žáků vyzkoušelo krátké lyže neboli Snowblady. Navečer nás čekala přednáška od Horské služby, dozvěděli jsme se nové a užitečné informace a zjistili, jak vypadá běžný záchranářský výjezd.

Pátek. Poslední den. Vyrazili jsme na menší sjezdovku jménem Vigona, kde jsme si zajeli slalom na neupravené sjezdovce, při němž se zhoršili povětrností a viditelné podmínky, což znevýhodnilo poslední závodníky. Poté jsme se rozdělili do dvojic a cca dvě hodiny lyžovali. Po návratu na chatu jsme dobalili poslední věci a jako překvapení na nás čekal pán se čtyřkolkou, který nám odvezl zavazadla až k autobusu.

Cesta autobusem proběhla ve veselém duchu a všichni domů dorazili bez úhony a s mnoha skvělými vzpomínkami.

Nakonec bychom chtěli poděkovat všem učitelům, kteří s námi kurz absolvovali a všem ostatním účastníkům.

Kristýna, Aneta, Eliška

Pohled na Lyžák očima Petra a Adama

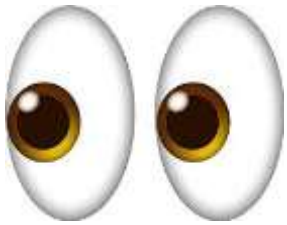

Jízda autobusem byla celkem nudná, nic moc ne nestalo.

Když jsme dorazili na chatu, tak jsme vybalili věci a šli jsme na večeři.

Strava, kterou jsme dostávali v hospodě, bylo to tam velmi dobrý.

Potom, když jsme přišli zase na chatu, tak byl večerní program, který byl celkem nudný, měli jsme se naučit 10 pravidel o lyžáku.

Když skončil večerní program, tak začala sprcha atd…

Potom začala večerka a byli jsme vzhůru celkem dlouho.

Ráno jsme šli na snídani, pak jsme šli lyžovat.

Já a Petr, jsme nikdy nelyžovali, tak to bylo celkem těžký.

Učili jsme se stát na lyžích a trochu lyžovat.

Potom na večerním programu si učitelé vymysleli minci.

Když přišla večerka, tak jsme usnuli skoro hned.

Další den byl pro Petra a Terezu celkem špatný, protože jsme byli ve čtvrtý skupině.

Potom večer mě Kryštof vzbudil, a já ze spaní řekl: “Ne, už nechci do Botánie.”

Ostatní dny byly stejné jako každý den.

Maximálně jsem se pozvracel, nebo jsem jedl snídani v lyžařském.

Cesta zpátky byla dobrá, protože jsme se už těšili domů.

Pak na parkovišti nás vyzvedli rodiče.

Běžky

Vyjeli jsme si třebovskou sjezdovku vlekem a poté jsme jeli na červenou vodu, na které jsme si kousek vyšlápli a poté pokračovali po nějaké cestě směrem Červenovodské sedlo. Cesta tam nebyla skoro vůbec náročná, protože to bylo z kopce, cesta nahoru byla horší, bylo to celé do kopce a pro některé, kdo na tom nikdy nestál, to bylo dost těžké. Velice příjemné bylo, když se mi celou cestu Antonín Kopecký smál, jak mi to nejde a klouže mi to. Jediné, co mě drželo, abych běžky nezahodil do lesa a šel pěšky, byl sjezd Čenkovické sjezdovky. Byla to sranda, protože se furt padalo, já se do toho potom dostal a sjel to bez jediného pádu a byl jsem dole nejdříve. Tato výprava byla sranda, ale na běžky už asi nikdy nepůjdu, protože mi to nejde a nebaví mě to.

Zdenda N.

Čenkovice-recenze

Čenkovice dle nás mají vhodnou cenu sjezdovek. Sjezdovky bývají upravené.

A nafoukané novým sněhem. Kvalita sněhu je vždy velmi dobrá.

V restauracích bývá dražší jídlo, ale to je na horách v normě.

Doporučuji ochutnat smažený sýr a guláš.

Avšak nedoporučuji koprovku. Vleky jsou docela dobré, ale nejlepší na Červené Vodě.

Kde jsou vyhřívané sedačky a obranné plexisklo. Celkově bych Čenkovice ohodnotil kladně.

A určitě doporučuji si tam zajet.

Recenze ubytování

Chata na statku

Ubytovna Na Statku byla neobyčejně obyčejná.

První, co bychom vytkly je, že při vchodu do ubytovny bylo málo místa na přezutí buď z přezkáčů nebo do přezkáčů. Co se nám velmi líbilo bylo, že krásně zrenovovali záchody a sprchy. Byla tam sice laciná, ale za to velmi využívaná posilovna, která se skládala ze dvou rotopedů. Pokoje byly trošku zastaralé, ale nějaké nově renovované. Tím pádem si myslíme, že za tu cenu to je velmi obstojná ubytovna. Ubytovnu doporučujeme.

Reklama

Energetické tyčinky

Jste unavený a vyčerpaný? Kupte si tyčinku **speedenergy**

Jsou velmi dobré a doopravdy energetické, poběžíte 1km za 3min.

Jedno balení stojí 99Kč, ale nebojte, v jednom balení je jich 25 kusů.

ALE má to i vedlejší účinek, když máte moc energie a dáte si tyčinku speedenergy, tak vás to unaví (dejte to svým dětem a budete mít klid).

Tyčinky si dejte hlavně ráno, když si jich dáte víc, je možné, že budete chodit a běhat po stropě.

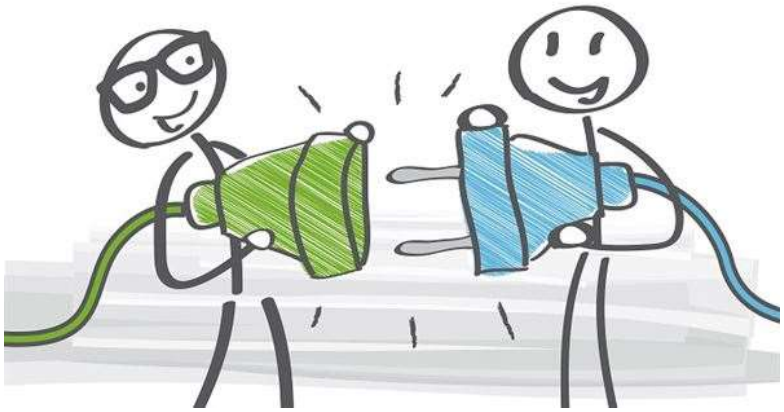

Rozhovor s Áďou

(novou žákyní)

Ahoj, jsem Adéla Břenková, mám ráda auta a celkově závody aut jako například závody do vrchu.

Odkud jsi přestoupila?

Přestoupila jsem z ZŠ náměstí Míru ze Svitav.

Kde bydlíš?

Bydlím v Karli, je to vesnička nedaleko Svitav.

Kam chceš jít na střední školu?

No buď na automechanika nebo na cukrářku.

Co plánuješ do budoucna?

No mé plány do budoucna je vyučit se automechanikem a koupit si své vysněné auto.

Jaké je tvé oblíbené auto?

Mé oblíbené auto je BMW E46 tuning, které mám v plánu si koupit.

Co tě v poslední době naplňuje?

Naplňují mě auta a koně.